

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 84.

Z KRAKOWA DNIA 20 PAZDZIERNIKA 1819. ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 12 Października.

Najjaśniejszy Król Legonofść Wirtembergski i Jego Królewicowska Mość, Xże Kumberlandyi, przybywszy do tej stolicy (jak się w przeszłej gazecie doniosło) stanęli w Zamku w przygotowanych dla siebie pokojach.

Dnia 9 b. m. Najjaśniejszy Cesarz i Król, Pan nasz Miłościwy, był z N. Królem Wirtembergskim i z Xciem Kumberlandyi na paradzie zmiany straży w wysłowej. Przeszedłszy z Niemi szeregi wojska, przedstawił Im wszystkich Jenerałów i oficerów w zelkiej broni, którzy począwszy od Jenerałów Adjutantów, w liczbie których stanął lego Cesarzewicowska Mość, Wielki Xże Konstanty, zebrali się na placu parady w porządku korpusami. N. Cesarz i Król wymieniał po nazwisku Jenerałów, jako też dowódców korpusów i pułków. Po paradzie NN. Monarchowie i Jego Królewicowska Mość powrocili do Zamka. — Wieczorem dnia tego były assamble u JW. Senatora Novosilcoffa, które Xże Kumberlandyi przytomnością swoją zaszczycił.

W Niedzielę, dnia 10 b. m. były świętne i liczne pokoje w Zamku, podczas których Senatorowie i Ministrowie, mieli zaszczyt bydź przedstawionemi Najjaśniejszemu Królowi Jmci Wirtembergskiemu. N. Cesarz i Król w towarzystwie wspomnianego N. Monarchy, tudzież Xcia Kumberlandyi, i Brata swiego, Wielkiego Xcia Konstantego, oraz wielu znakomitych osób, był na nabożeństwie w Kaplicy Greckiej. Wieczorem liczne były assamble u JW. Stanisława Hr. Potockiego, Prezesa Senatu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia, zaszczycone obecnością Xcia Kumberlandyi, który tegoż wieczora był także na teatrze Narodowym, gdzie wystawiono operę, Diwonek.

Wczoraj, dnia 11 rano, woyska wszelkiej broni zebrane w tej stolicy, zgromadziły się na polach pod Wola w tym samym porządku i szyku jak w dniu 5 b. m. N. Cesarz i Król przybywszy tam około godziny 10tej z N. Królem Jmci Wirtembergskim i z Jego Królewicowską Mością Xciem Kumberlandyi, obechali z niemi i z licznym orszakiem Jenerałów i oficerów

wszystkie linie, poczem woyska dwukrotnie przed NN. Monarchami i X. Kumberlandy w paradzie przeciągnęły. Przy obieżdzeniu szeregów i przeciąganiu, woyska, sam N. Cesarz stanął na czele jego i dobywszy szpady salutował N. Króla Wiertembergskiego.

W tych dniach Senat Królestwa odprawił dwie sessyie, dla wysluchania przysięgi nowomianowanych Senatorów.

EKONOMIJA POLITYCZNA.

— Ner IV. —

Indocti discant et ament meminisse periti.

O PODZIALE PRACY.

czyli

O KUNSZTACH.

Jest to starodawna powieść, która przywędrowała z Egiptu do Grecyi, że Prometeusz, Bożek przemysłu, był pierwszym na ziemi wynalazcą kunsztów i umiejętności. Podług podania Greków, Prometeusz uchodząc przed gniewem Jowisza, Bożyszcza Władzy, za to, że się chciał żenić z Minierwą Boginią Mądrości, porwał na faierce z nieba ogień, i tym cudownym żywiołem w ludziach, którzy przedtem z gliny byli, zapalił płomień twórczy przemysłu, z którego powstały wszystkie kunszta i umiejętności. — Ta dowcipna bayka, ożywiła wdziękami i maginacyi, iak są wszystkie mitologiczne, niech przynajmniej będzie dowodem tej prawdy, ile kunszta we względzie cywilizacyi pożytecznymi być muszą, kiedy ich początek, zdaniem starożytnych z Nieba pochodzi, i kiedy dobroczynne skutki z ich rozkrzewienia, za łaskawy dar Opatrznego Bóstwa są uważane.

Anglicy innw nieco początek dają przemysłowi ludzkiemu. Nie zgadzają się oni na tę Apoteozę kunsztów. Przyjaciele prawdy bez żadnych alegorycznych obwodek, ci prawdziwi Prometeusze, chociaż naylepiej znają korzyści przemysłu, wywodzą jednakże ród jego z przyczyn nierównie skromniejszych. Podług nich kunszta są skutkiem najprzód p rzeby, następnie

przypadku czyli trafu w odkryciach, nadewszystko zaś podziału pracy. Iak tylko kto do jednego celu wszystkie siły włącza, i temu jedynemu przedmiotowi całe życie poświęca, koniecznym skutkiem wyłącznego zatrudnienia musi być wprawa i doświadczenie takie, że środki produkcyi przez niego nabyte, stają się niebawmie kunsztem iem tylko właściwym. Idzie potem tradycyia tego doświadczenia na potomnych, i zamienia się w teoryję a tak różnie massa wiadomości z pokolenia do pokolenia, dopóki nie stanie się umiejętnością. Od rolnictwa aż do Astronomii, od Pozryi, aż do rzemiosł, ten jest początek i wzrost wszystkich nauk.

Adam Smit, zastanawiając się na I źródłami bogactwa krajowego, położył za węgielny kamień publiczocy zamożności podział pracy. Jeżeli, iak to jest naturalnie, zręczność całego narodu zależy od zręczności pojedynczych jego członków, im więcej będzie w kraju podziału pracy, tem więcej naród postąpi w doskonałości; bo każdy mając jedno tylko poedyńcze zatrudnienie, wykształci się lepiej w swóim zawodzie, i większą przyniesie masę pożytku dla ogółu towarzystwa. — Widziemy wprawdzie niekiedy ludzi, obdarzonych nadzwyczajnymi zdolnościami. Te uprzywileiowane dusze, mogą się oddawać rozmaitym powołaniom z taką biegłością i nauką, że się zdaie, iak gdyby tylko jednemu przedmiotowi całe życie były oddane. Lecz najprzód, co się do tych nie wielu osób stosować może, to się bynajmniej nie stosuje do całego narodu: wyjątki nie stanowią reguły. Prócz tego, nikt nie jest taki, któryby mógł wszystko posiadać. Cóżbyśmy sądzili o człowieku, któryby razem chciał być Zegarmistrzem i Krawcem, Rymotwoicą i Kowalem, Sukiennikiem i Aktorem? Cóż dopiero, gdyby wszyscy ludzie składający naród, chcieli razem wszystko umieć?

Podział pracy jest przeto naydzielniejszą sprężyną do wydoskonalenia czy to kunsztów, czy umiejętności. Patriarcha Ekonomistów, iako naoczny świadek nieograniczonego w Anglii podziału pracy, wystawia nam w tej mierze przykłady godne zastanowienia. „Ażeby lepiej pojąć skutki

ki podziału pracy wcalem towarzystwie ludzi weźmy, mówi za przedmiot naszej uwagi rzecz, iak może być najdrobniejszą. — Bierze więc rękodzielnię szpilek, i dowodzi, że ważne dzieło zbudowania szpilki wymaga ośmnastu oddzielnych professyi. I tak, jeden robotnik drut rozwija, drugi go prostuje, trzeci przecina, czwarty zaostrza koniec szpilki, piąty robi haczyk do osadzenia główki; samo zrobienie główki do szpilki potrzebuje pomocy dwóch a czasem trzech artystów. Osadzić główkę, to ieszcze inna materia, blechowac szpilki to także inna: tak dalece, że nawet zapinanie szpilek w papiery, jest kunszt zupełnie oddzielny. Lecz t-m sposobem nabierają rzemieślnicy takiej wprawy i biegłości, że dziściemu z nich, kiedy mają dobre narzędzia i szczerze do roboty się wzięją, rozłożywszy pracę pomiędzy siebie, mogą przez dzień zrobić dwanaście funtów szpilek, czyli średniej wielkości sztuk 48,000 co na każdego rzemieślnika 4800 uczyni. Teraz, gdyby nie tylko kto obcy, ale nawet majster szpilkarz, bez podziału pracy musiał sam, to się szykować do rozwijania drutu, to go sam prostować i przecinać, to znowu szukać innych narzędzi do zrobienia innych części szpilki: mimo największej zręczności majster ten nie zrobiłby tym sposobem 60 może szpilek na dzień, a pewnoby ich nie zrobił 120, to jest ani czterdziestej części tego, coby przy podziale pracy uczynić był w stanie. Jakieżżad oszczędzenie na czasie i robocie, a zatem i na cenie produktu, łatwo sobie każdy wystawi.

Rolnictwo nie poddaie się tak obszer-nemu, iak rękodzieła, odosobnieniu pracy, ani może być na tyle szczególnych, co inne kunszta, podzielone rzemiosł. Praca żniwiarza i tego co rolę uprawia, nie dają się odróżnić w tym stopniu, iak rzemiosła Snycerza i Tokarza, Stolarza i Cieśli. Płóciennik nigdy prawie sam nie przedzie, gdy najczęściej jedna osoba orze, sieie, włóczy i z pola zbiera. Ze takie zatrudnienia należą do różnych por roku, żadna z nich nie może więc zajmować na zawsze jednego człowieka, ani być wyłącznem jego powołaniem. Rolnik nie mogąc cały rok siać, ani cały rok z

sierpem chodzić, musi umieć wiele robót a umiejąc wiele i prawie inną na każdy miesiąc, nie może ich tak dobrze umieć, iak fabrykant Angielski, który całe życie blechuie szpilki, albo donich tylko główki dorabia. W rolniczym więc przemyśle zarobek kraju bogatego nie o wiele się różni od zarobku kraju ubogiego, a przynajmniej nigdy nie jest tak znaczny w rolnictwie iak w rękodzielach. Wprawdzie narody najbogatsze mają także najlepsze uprawne pola: ale to jest dowiedzionem, że ziemia chociaż więcej wyda, kiedy z większem staraniem a zatem i kosztem była przysposobiona, nigdy jednak znaczney różnicy nie uczyni w czystym dochodzie, potrafiwszy nakłady. Widziemy oczywisty dowód tego na nas samych. Pszenica Polska, po iedney dobroci z Angielską, nie jest droższa na targu w Londynie od przynicy w Anglii zbieraney, chociaż Anglii lepiej zagospodarowana i bogatsza od Polski. Nie jest zaś droższa dla tego, żeby ziemia Polska lepszą być miała; ale że podział pracy ograniczony naturą rolnictwa, będąc jednakowy prawie w obu krajach, tam gdzie robotnik droższy, iak w Anglii, tam też i korzyść mniejsza. Słowem, rolnictwo dla ograniczonego podziału pracy w żadnym kraju nie może być kunsztem arcy-doskonałym, gdy przeciwnie narody, które ze względów handlowych i stosunków ludności mogą się oddawać rękodzielom, mają nieskończone pole do rozwijania przemysłu i pospolicie zamożniejszemi są od rolniczych narodów.

Z podziału pracy wynikają trzy wielkie korzyści, za pomocą których pewna ilość ludzi w spółce pracująca, może więcej zarobić dla siebie, niżeli gdyby osobno pracowala. Temi korzyściami są: wprawa i zręczność większa w każdym robotniku; powtórne oszczędzenie czasu, który tracić trzeba chodząc od iedney roboty do drugiey; nakoniec wynalazek wielu machin skracających pracę, a któremi ieden człowiek jest w stanie zastąpić kilku.

Nayprzód zręczność i wprawa, skutek ustawicznego nad iednym przedmiotem zatrudnienia, prowadzi koniecznie za sobą zarobek większy robotnika. Niech ko-

wał nauczony, tylko młotem pracować, i nieprzyzwyczajony, do robienia gwoździ, znajdzie się w potrzebie zastąpienia gwoździarza, bardzo będzie szczęśliwy, jeżeli Jch trzysta i to nie osobliwych dostarczy. Jeżeli zaś zwykły je robił, ale jest razem gwoździarzem i kowalem, przy największym pośpiechu, może ich zrobić ośmset, ale ich pewno tysiąc nie wykończy. Tymczasem widziano chłopców, nie mających lat dwudziestu, którzy dla tego, że nie w życiu prócz gwoździ nie robili, mogli ich ukuć na dzień po 2300 sztuk, a czasem i więcej; a przecież czynność nie jest jedna z najprostszych. Ta sama osoba dmie miechem, podnieca i poprawia ogień gdy tego potrzeba, grzeje żelazo, i kuje każdą część gwoździ. Czynności, na które się dzieli robota szpilki lub guzika metalowego, są nierówno drobniejsze, a wprawa osoby, trawiącej całe życie nad tą jedyną robotą, jest zwykle daleko większa. Ona daje ręce ludzkiej taką szybkość, do jakiejby nie sądzono aby człowiek dojść mógł, gdyby jej nie widziano.

Drugą korzyścią wynikającą z podziału pracy, jest oszczędzenie czasu, który tracić trzeba, chodząc od jednej roboty do drugiej; oszczędzenie znaczne, i w tym razie nawet, choćby w miejscu na miejscu przegosić się nie było potrzeba. Gdy człowiek porzuca robotę dla tego, aby wziął inną, pospolicie nie jest on w ten czas bardzo pilny i gorliwy; bo jest coś w naturze człowieka, co iak z początku odstępuje, tak potem przywiązuje go do pracy. Rzucając robotę niekontent jest, i nim się do nowej przyzwyczai, nim się do niej włoży, przez czas nieiaki więcej bałamuci niż pracuje. Ztąd pochodzi, że robotnicy po wsiach, będąc przymuszeni odmieniać, co dzień, a czasem co godzina, to narzędzia, to robotę, i w takiej przemianie ustawicznych zatrudnień pędzić całe życie swoje, nabywają natęgu takiej opieszałości, że ich z trudnością potem użyć można do ciągłej roboty, choćby też w przypadkach najsłabszych i najbardziej gwałtownych.

Trzecią korzyścią, wynikającą z podziału pracy, jest odkrycie machin. Byłoby zbyt cicho dowodzić użyteczność tych wynalazków. Jeden wiatrak we 24 godzi-

nach dobrego wiatru zmiele więcej ziarna, niż 18ście ludzi przez tydzień. Są maszyny parowe, które zastępują siłę 200 ludzi, a jedna maszyna do przędzenia, zarabia sama tyle, co tysiąc najlepszych przadek. W prawdzie niektóre maszyny winne są doskonałości swojej twórcemu je-niuszowi machinistów albo uczoocy, którzy przy zaprowadzonym podziale pracy, jedynie się trudnią dochodzeniem sił natury i porównywaniem przedmiotów czasem najbardziej oddalonych, i nymniej do siebie podobnych. Lecz największą ich część jest dziełem samych rzemieślników, którzy mając zwróconą uwagę do jednego przedmiotu, myślą ustawicznie nad środkami, czyby nie były jakieś łatwiejsze osiągnięcia celu bez wielkiej pracy. Skończeni z wielką troską, widać bardzo często maszyny doskonałe, o krypte przez ludzi, którzy będąc zatrudnieni jedną i to najprostszą czynnością, szukali sposobów przyszego wykonania swojej powinności. W czasie wynalazku pomp ogniolowych, używano małego chłopczyka, który się trudnił otwieraniem i zamykaniem klapy łączącej piec z otworem. Jeden z tych chłopców, chcąc igrać z towarzyszami wieku swojego postrzegł, że przywiązując sznurek do ucha od klapy, za które sam brat i otwierał, i wiążąc drugi koniec tego sznurka u stępla będącego w górze maszyny, kłapa będzie się sama bez niego zamykać i otwierać, i zostawi mu cały czas do zabawki. Tak więc jeden z najszybciej użytecznych wynalazków mechaniki, wydoskonalony został przez małego swawolnika, który chciał sobie pracy oszczędzić.

Nie można lepiej wszystkich korzyści wynikających z podziału pracy wstawić w jednym ogólnym obrazie, iak mieszcząc obok siebie dwa narody, jeden w stanie barbarzyństwa, gdzie nie ma żadnych sztuków, drugi w stanie cywilizacji, gdzie każda czynność jest oddzielną sztuką. Mieszkaniec pierwszego musi umieć wszystko, co mu potrzeba, mieszkaniec drugiego umie tylko jedno rzemiosło; tamten wystarcza sam sobie ale wystarcza nędznie, ten się nie może obejść bez pomocy wielu, ale i wielu nie może bez jego pomocy: jeden jest iak rośliną

samotna, którą każda burza pólona zachwiać może, drugi składa czysteczkę wprawdzie ale silnego drzewa, którego fundamenta głęboko się w ziemi rozchodzą; i kiedy człowiek dzięki całej siłę sam w sobie znajdować musi, mieszkańiec krańcy wylizowanego ma ją skoncentrowaną dla siebie w silę całego narodu. Ta z podziału pracy wynikająca wielka łatwość, rozmnażania płodów wszelkiego rodzaju, nadała samą dla ludzi ową powszechną zamieszłość, która w dobrze urządzonej towarzystwie rozchodzi się do najsłabszych klas ludu. Każdy robotnik za pomocą kunsztu, zarabiając, więcej może odstąpić znacznej ilości, pracy, która mu nie jest potrzebna; wszyscy zaś będąc w podobnym przypadku, mogą zbywające towary, na inne potrzebne zaniedbać, podług ceny dobrowolnie między sobą ułanowey. Tak więc każdy opatrnie hojnie swoje potrzeby, a podając innym sposobność wzajemnego sobie dogodzenia, przykłada się ten sam do pomysłowości powszechney.

Spojrzyjmy, mówi wymowy Patriarchy, na wygodę najsposobniejszego robotnika w kraju zamożnym. Liczba dobrodzieystw, które winien podziałowi pracy, byłaby niepodobną do wyrachowania. Nprzykład sukno, którem się okrywa, choćby też najgrubsze jakie byź może, dostalo się mu z pracy mnóstwa ludzi, poczynając od owczarza. Ileż to kupców i firmantów użytymi byź mogło, gdy przewozili nie wyrobione płody od jednych rzemieślników do drugich mieszkających od siebie często bardzo daleko. Kupiectwo i żegluga wymagające tylu rąk i przemysłu, sprowadzają zwykle z drugiego końca świata potrzebne do tego sukna kolory. Czyż dopiero, gdy weźmiemy na uwagę tak sztuczne machiny, jakimi są okręta użyte do tego transportu, filusze i warsztaty do zrobienia tego sukna? nareszcie narzędzia, które trzeba mieć gotowe, do zbudowania niemi tych foluszów, tych warsztatów, i tych okrętów. Same narzędzia do strzyżenia owiec nie są one z żelaza? gdzie, i jakimi sposobami trzeba szukać tego metalu? — Jeśli tym przypadkiem podziemiemy do innych części jego ubioru i ruchomości, do jego bielizny, obuwia, peścieli choćby

nie osobliwicy do jego narzędzi kuchennych i prostego nakrycia, jeśli zastanowiemy się nad tem, ile rąk pracowało nad jego chlebem i piwem, co potrzeba było do zamknięcia jego okna, to jest do zorientowania szkieł, bez którego największe ubóstwo obevś się nie może w krajach północnych; nakoniec jeśli pomyślimy, ile wymaga sporządzenie narzędzi i naczyń, które ni rzemieślnicy opatrnia go w te wygody, i jeśli poddamy ścisłej uwadze i rozbiertemy w szczegółach, co każda z tych wygód rozmaitości pracy wymaga, łatwo się przekonamy, że bez pomocy i przyłożenia się kilku milionów osób, najsposobniejszy człowiek w kraju zamożnym nie mógłby żyć, byź odzianym i opatrzonym w osobie, jaki my niewłaściwie prostym i biednym zowiemy. Jest on takim bez wątpienia, w porównaniu zrybkiem szalonym bogactwem. Lecz równie prawdziwa jest rzeczą, że z tego względu Europejski Monarcha, nie tyle się różni od pracowitego i rządzonego chłopca, ile ten różni się od Afrykańskiego Króla. Pana samowładnego nad życiem i wolnością dziesięciu tysięcy nagich niewolników!

W Warszawie d. 11 Paździer. 1819.

Gerard Maurycy Witowski.

Z Paryża d. z Października.

Na ostatniej radzie Ministrowskiej, na której Król przydywał nie znajdował się jeszcze Minister wojny.

Izby prawodawcze dopiero d. 10. Listopada zwołane zostaną. — Ustawa skarbowa względem zmiany roku skarbowego ma być najpierw znowu wprowadzona. Mowią, iż Rząd trudni się zmianą Xięci ustaw kryminalnych co do rękoymii osobistej wolności.

Diennik Konstytucjonista utrzymuje, iż nowe urządzenie municypalności jest ciągle powodem do żywych sporów pomiędzy Ministrami. Hr. Decazes obstaje przy utrzymaniu dawnego urządzenia i mianowaniu przez Rząd prezydentów miast, ich zastępców i t. d. Hr. Dessolles jest prze-

siwnego zdania i chce, aby obieralnemi byli. — Syn Hr. Decazes ma bydź d. 2 p. m. w kaplicy Dworskiej wraz z dziećmi Xiążąt Reggio i Guiche, i Hr. Bouillé ochrzczony.

Byłey Cesarzowey Józefie w kościele w Ruel, w którym jest pochowana, wystawiony bydź ma pomnik.

Wiele osób, które przez rewolucyjny sąd w Dijonie na wygnanie skazane zostały, otrzymały przez Króla ulaskawienie i mogą do kraju powrócić; te które były na więzieniu skazane otrzymały przez toż ulaskawienie wolność.

W Bordeaux uwięzionych zostało kilku officerów, którzy poważyli się przeciw prawom Francuzkiem zaciągania ludzi w zagraniczną służbę.

Pomiędzy wielu nowemi wynalazkami, które roku tego w muzeum wystawiono, widzieć można było narzędzie przez Lekarza Sarlandiere wynalezione, które w praktyce lekarskiej zastępuje miejsce piliawek, i jest dla tego dogodniejszy, że dokładnie odmierza uszłą krew, żadnego nie czyni bolu i w każdej porze roku wedle potrzeby użytym bydź może. (W Anglii, gdzie dotąd z wielkim kosztem sprowadzono z Francyi piliawki, wynaleziono podobneż narzędzie.)

Jeden z znakomitych cudzoziemców zrobił tu przedonegday z drugim zakład o 500 Fr. iż przed miesiącem Maiem roku przyszłego pomiędzy różnemi w Europie Mocarstwami wybuchnie wojna.

W tych dniach zabraną tu została karykatura pod napisem: *Le passe-tems national*, i handlujący barometrami uwięziony został za pokazywanie małego posągu Bonapartiego.

Onegdayszy dziennik Quotidien zawiera co następuje: "Niedawno zawarta tu została ślubna umowa między Panną Rewolucyją i P. Ministryum. Oboje szlachetni nowożeńcy ułożyli się z sobą nayspanialey. Panna młoda licząca 31 lat, jest oddawna pełnoletnią; przeżyła już 4 mężów i pogrzebała wiele dzieci; P. Młody liczący dopiero 5 lat, jest niedoletni, słabej konstytucyi i podpisał umowę pod opieką liberalistów. Według wszelkiego podobieństwa długo żyć niemoże. Obowiązał się jednak między innymi wszystkie dzieci, które sławna jego małżonka z pierwszych małżeństw posiada, uważać za swoje i mieć o nich oycowską staranność, czyli one są patriotami, filozofami, liberalistami, jakobinami lub Króloboycami. Dzień wesela jeszcze nie jest oznaczony. Niektórzy sądzą, że odbędzie się d. 6 Października na placu Bastylii, inni zaśowu, że d. 2 Marca przy rogatce tronowey.,,

Z Londynu d. 2 Października.

Xże Rejent odbył d. 23 z. m. na okręcie w porcie Kowes radę z Ministrami Liverpool, Castlereagh i Sidmouth. — D. 30 odwiedził Xże Jorku Xcia Rejenta w Carltonhouse.

Od niejakiego czasu nadeszło tu od wielu kapitalistów stałego ładu wypowiedzenie posiadanych w banku tutejszym kapitałów. Summa wypłacić się w krótcie mających wypowiedzianych iak wyżej za granicę kapitałów, podają do kilku milionów funtów szterlingów. Ta okoliczność, iako też mało znaczące zakupywanie na potrzebę Rządu papierów, są przyczyną terazniejszego znizenia się papierów rządowych. Niektórzy sądzą, iż cu-

doziemcy z obawy rewolucyi w Anglii wyciągają swoje kapitały. Wiadomsze zaś osoby utrzymują, iż to dzieje się iedn, nie dla tego, że na stałym lądzie pożyteczniej niżeli w Anglii ulokować mogą swoje pieniądze.

Reformatorowie odbywają ciągle potajemnie wojskowe swoje ćwiczenia. W Carille tak ie już daleko doprowadzili, iż bynajmniej nie ustępują w nich wojskom regularnem, i składają się z 3 kup, każda po 300 ludzi. Zachowana tam jest przezorność, aby nie opanowali zamku tamtejszego, w którym znajduje się na kilka tysięcy broni.

W Liwerpoolu odbyło się d. 29 z. m. pod prezydencją Lorda Sestou zgromadzenie ludu z powodu zdarzeń w Manszestrze.

Nie sprawdza się wiadomość o zaciągu maytków w Londynie.

Xże Richemont, gubernator Ksnady, zszedł nagłą śmiercią z tego świata.

W Manszestrze ieden z właścicieli fabrycznych rozdawał swoim robotnikom piwo; aęgdy wyszło oświadczenie Hunta, iż prawdziwi Anglikowie nie powinni iak tylko wodę pić, odciał reformatorom używającym białych kapeluszków piwo, poczem ieden z nich oświadczył zaraz, iż nazajutrz każe kapelusz swcy na czarno uforbować.

" Nie wierz w Pan (wyraża ieden z członków parlamentowych w liście do swiego przyjaciela) co gazety nasze o zaburzeniach w północnych naszych prowincjach donoszą. Zyiemy tu spokojnie. Zdarzenie w Manszestrze sprawiło wprawdzie wrażenie i wytoczy się przed parlament; ale podobne ciosy nie potrafią polityczne-

go naszego słupa wstrząsnąć, który opiera się na zasadzie powszechney woli właścicieli. Bawię w wieyskiem mieszkaniu Lorda F... w środku hrabstwa, w którym znajduje się najwięcej próżniących i nieukontentowanych robotników, a żyjemy zupełnie bezpiecznie i w spokojności.,,

P. Perry, wydawca i redaktor najcelniejszego w Anglii opozycyjnego piśma, Morning- Chronicle, chce wydawać nie onego sprzedać, i dać mu już znaczną kwotę, lecz on żąda 100,000 Fs. Chce go zaś iedynie dla słabości zdrowia odstąpić.

Gazety Amerykańskie zawierają ciągle naysmyślniejsze idonjesienie o powstańcach południowej Ameryki. O opanowaniu przez nich Lagaira, Porto-Cabelo i Karakas oczekiwano tam niezwłocznie wiadomości. Jenerał Hiszpański Merillo miał być na nowo pod Calebozo pobity i wielką miał ponieść stratę. Dla adobycia Barcellony wysadził Brien na ląd 1100 ludzi.

Naynowsze listy z Nanches donoszą o tak zwanem wojsku prowincyi Texas co następuje: — Dowódca jego Long zatchnął o 12 mil za rzeką Sabina republikancką chorągiew. Miał on pod sobą 600 Amerykanów i Hiszpanów, i 3000 Indyjanców. Główną swoją kwaterę przeniósł do Nacagdochen. — Jenerał Hiszpański Arcdondo ciągnie z korpusem wojska z Meksyku przeciw powyższym powstańcom Texas, i spodziewa się znaleźć w Indyjach wsparcie; lecz ci zdają się, podług powyższego donieszenia pierwszym sprzyjać.

Arkuszone gazeta Dworska królestwa Hayti zawiera pod d. 19 Lipca doniesienie, że Król (Chrystof) postanowił żołnierzom swoim w nagrodę za wierną ich służbę rozdać grunta, i wyznaczył z łona swej rady stanu kommissyją do uskuteczenia tego postanowienia. Taż gazeta opisuje uroczystość, która w Cap Henry d. 15 Lipca z powodu szesnastej rocznicy niepodległości Hayti obchodzona była.

Z Bruxelli d. 4 Października.

Nie potwierdza się, jakoby wprost z portów Niderlandzkich wysłano ludzi i potrzeby wojenne dla powstańców do południowej Ameryki, ani też nie pokazal się w Niderlandach Jenerał południowej Ameryki Macierone, który miał trudnić się temi wysłaniami.

Listy z Londynu donoszą, iż wielu z najwyższych urzędników złożyć mają swoje destyności.

Kupcy i mieszkańcy Angielscy w Bawonii osiedli, ogłosili w tamtejszey gazecie twierdzenie niektórych Europejskich gazet, jakoby się tam źle z nimi obchodzono, za zmyślone, i oświadczyli władzom tamteyszym wdzięczność swoją za dobre względem nich postępowanie.

Warownie Namuru tak dalece ciągle rozszerzają, iż to miasto w krótko stanie się twierdzą pierwszego rządu.

W Amsterdamie wychodzi teraz periodyczne pismo pod nazwiskiem: *Waga*.

Hrabina Montholon powróciwszy do Europy utraciła niedawno przez chorobę najpierwsze dziecię, które się na wyspie S. Heleny urodziło.

Od granic Hiszpańskich d. 23 Września.

Podług najnowszych z Madrytu doniesień, Angielska partyja przy Dworze tamtejszym utraciła wiele na swej przewadze przez mianowanie pierwszym Ministrem Xcía San Fernando. W spółubiegaczym jego był P. Lozano de Torres, którego wpływ w ostatnich czasach znacznie przeważał, i pochlebiał sobie, iż pewnie pierwszym zostanie Ministrem. Posel Angielski P. Wellesley popierał jego sprawę, lubo pierwey był za Xciem St. Carlos. Xcie Fernando został wcale niespodziewanie mianowany, i nie wiadomo jeszcze przez jaki kanał; ale to pewna, że należy do przeciwney Angielskiej partyi, i starać się będzie załatwić przykre położenie względem północney Ameryki, dla uniknienia wojny z tem Mocarstwem. Zapewniała nawet, że jest za zatwierdzeniem traktatu względem ustąpienia Floryd, i że w krótko wysłane bydź ma nowe pismo do Wassingtonu. W krótko więc okaże się, jakie opwy ten Minister przedsięwzięcie systema względem wewnętrznych i zewnętrznych stosunków, i co Królowi w tey mierze proponować będzie. — O wyprawie Kadyxkiej zawsze wiele piszą; wielu wątpi jednak o iey wystaniu, chociaż często zapowiadane jest bliskie iey odplynienie. Bydż może, iż dla panującej w Kadyxie zaraźliwej choroby, chociaż przygotowania do niey nie są jeszcze ukończone, część jey wysłana będzie z obawy, aby choroba nie rozszerzyła się do wojsk na flocie. Madrycka gazeta podaje wprawdzie tę chorobę za mało znaczącą, ale podróżni, jednozgodnie zapewniają, że jest prawdziwie zaraźliwą żółtą gorączką.

Z KRAKOWA DNIA 20 PAZDZIERNIKA 1819 ROKU WE SRODĘ

Z Madrytu d. 21 Września.

W Biskaj czynione jeszcze ciągle są przygotowania na uroczyste przyjęcie Królowej, która d. 29 b. m. inkognito przez Baionę przybędzie i przeprawi się przez rzekę Bidassao. Hiszpańska deputacya oczekuje na nią na granicy Francuzkiej przy Croix de Bouquets, a w mieście Jurun Dwór i gwardya Królewska. W Vittaria, gdzie pierwszy nocleg na ziemi Hiszpańskiej mieć będzie, przygotowanych jest wiele uroczystości.

Zaraźliwa choroba w Kadyxie coraz bardziej się powiększa; umiera na nią codziennie po 34 ludzi. Miasto jest zamknięte. Flota stoi w zatoce bez żadnego związku z miastem.

Z Włoch d. 24 Września.

Angielski Minister stanu Canning przybył d. 21 b. m. do Medyolanu, i zdał się mieć zlecenie do Xiężny Wallii, która ciągle w Pesaro mieszka.

Oyciec S. zakupił dla muzeum Watykańskiego wielki i kosztowny zbiór starożytności Egipskich od Rzymianina Guidi, który podczas długiego w Egipcie po-

bytu zebrał je w niższym i wyższym Egipcie, a mianowicie w sławnem niegdym 100 bramach mieście Tebach. Starożytności te składają się z mniejszych i większych z kamieni, metalów, smaltu, drzewa i paloney ziemi robionych sztuk, z mumi, hieroglifów, rozmaitych gatunków papieru, pism, obrazów, posągów, naczeń, zwierząt i t. d. Niektóre z tych rzeczy mają do 3000 lat i mogą posłużyć do wyjaśnienia dziejów tego kraju.

Przybyły do Genui Grecki okręt przyniósł ważną wiadomość, iż Porta Otomańska przekonawszy się o zdradzieckich zamysłach Ali Baszy Janiny, któremu Parga oddana została, zaleciła wygnanie z Janiny Baszy Bey i 7 innym baczom Rumelii ścigać tego buntownika. Podwładnym jego zakazano słuchać go, meczetom przyymować, i za jego głowę wyznaczyła nagrodę. Trzem zaś synom jego zapewniła bezpieczeństwo, jeżeli nie będą łączyć się z oycem.

Z Sztokholmu d. 1 Października.

N. Król nasz i Następca tronu powrócili z swej podróży do północnych pro-

wincyy do stolicy tuteyszey.

D. 29 i 30 Sierpnia czuć się dało w niektórych północnych częściach kraju naszego, a nawet, jak twierdzą i w okolicach naszego miasta, lekkie trzęsienie ziemi.

Z Kopenhagi d. 4 Października.

Thordwaldsen, ziomek nasz i sławny szycerz, przybył tu w niedzielę w wieczór. W strzelnicy miejskiej dany dla niego bydy ma wielki obiad, na który podpisać się już miało przeszło 200 znakomitych osób.

W Aalborgu żałą się bardzo na brak pokupu na zebrane obficie w tym roku żyto, przez co rolnik w największym zostaje kłopotcie. Z 75,000 rodzin, które w północnej Julandyi mieszkają, żyte przeszło 70,000 z samego rolnictwa, i dla braku pokupu i niskiej ceny żyta cierpią największy niedostatek pieniędzy.

Niedaleko Drontheim czuć się dało d. 30 z. m. trzęsienie ziemi.

Od Brzegów Menu d. 7 Października.

Członkiem środkowej Kommissyi w Błoguncyi do dochodzenia rewolucyjnych zamachów w Niemczech, stósownie do uchwały Seymu związku Niemieckiego, mianowany jest z strony Austrii Radca nadworny Schwartz.

Stany Wirtembergskie na list Xcía Pawła, który ciągle w Paryżu bawi, posłały w odpowiedzi uchwaloną teraz dla Królestwa Wirtembergskiego konstytucyją.

Oliwa zalecana teraz jest jako skuteczne lekarstwo przeciw zarazliwej chorobie.

Żydowski Bankier Rothschild nie przynosi się, jak donoszono, ani do Paryża, ani do Wiednia, ani do Berlina, ale pozostał w Frankfurtcie.

Od przeszłego tygodnia znajduje się w Frankfurcie matka z córką z Odenwaldu. Córka podług metryki ma 80 lat, a matka 111. Obie posiadają zupełne siły i piechotą przybyły do tego miasta, uchodząc na dzień po 12 godzin drogi. Przechodzą się po mieście; hojnie są obdarzane i na obiady zapraszane.

Z Hamburga piszą jako osobliwość tego lata, iż na tamtejszym rynku sprzedawano powtórnie poziomki, które urodziły się na otwartem polu, i że kasztanowe drzewa powtórnie okwitły.

Od uchwalenia konstytucyi w królestwie Wirtembergskim okazuje lud największe do króla przywiązanie. Imieniny jego d. 25 Września obchodzone były w całym kraju z największą radością. Składki na mający się miasto pomnika dla Królowey Katarzyny założył szpital, urosły już do 54,718 Zr. Utworzyło się także w tem królestwie towarzystwo handlowe i przemysłowe.

W. Xcze Badeński powrócił d. 28 z. m. z obiażdzu swoich krajów do stolicy Karlsruhe. W wielkiem tem Królestwie rozpuszczono ładwerów.

Sławny Wędrownik i Autor Humboldt podaje summę złota i srebra wyszłego z Ameryki do Europy od odkrycia tej części świata do 18,286 millionów franków. Podług wyrachowania tegoż znajdują się w trzech krajach następujące summy gotowych pieniędzy w biegu: we Francyi 2550 mill. w Hiszpanii 450 mill. w Angli 920 mill. Fr.

W Cologna, niedaleko Werony, pod fundamentami rozebranego kościoła znalaziono inny kościół, który sądząc po kwadratowych kamieniach i fresko ma-

lowid'ach pochodzi z wieku Longobar-
dów.

— —	Jęczmienia	— —	12	—	16.
— —	Owsa	— —	8	—	10.
— —	Grochu	— —	13	—	14.

Cena Zboża

W Gdańsku d. 8 Października.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszeniczy	od Złp. 600	do 860.
Zyta	— —	460 — 480.
Jęczmienia	— —	300 — 360.
Owsa	— —	260 — 320.
Grochu	— —	560 — 600.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 18 Października.

Czer. Zł. Holl.	monetą Courant	Złp. 19 gr. 10.
— delto	Cesarski	— — 19 — 6
rzyd.	Pruski 34 — —
luidor	— 36 — —
20to	frankowy 32 — —
Szeiny	Wiedeńskie za 100	— . 231 — —
Złoty	ryński Szeinami 1 — 21

Dnia 18 i 19 Października 1819.
Cena zboż ródzno, gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— rżeniczy	15 — 14	— 13 — 11	—	—
— — Zyta	9 15 9 —	8 15 8 —	—	—
— — Jęczmienia	6 15 6 —	5 24 5 20	—	—
— — Owsa	4 15 4 10	4 6 4 —	—	—
— — Jagiel	22 — 21	15 21 — 20	—	—
— — Grochu	8 — 7 15	7 — 6 20	—	—
— — Kzepak	20 — 19 15	19 — 19 15	—	—

Cena Zboża

W Warszawie d. 9 Października.

Korzec Pszenicy	od Złp. 18	do 20.
— — Zyta	— —	14 — 16

DONIESIENIA

Po wezwaniu Wierzycieli, upadłego handlu, pod firmą Franciszek Łaskeiwicz, w dniu 18tym Lutego r. b. trzykroć uczynionem; a na mocy zapadłego Wyroku Trybunału I. Instancyi, w dniu czwartym m. z. tyleż razy powtórzonem obwieszczeniu, w którym dla niestawiających, Artykuł 77m. Kodexu handlowego Xiegi III (prawo swe rozciągnął, niniejszem zwolniamy; jednych, którym prekursye przyjęte zostały, drugich zaś tylko zastrzeżenie sobie czyniących: a mianowicie, Wydział Dochodów Publicznych W. M. Krakowa, Franciszkę Malczewską, Tekię z Millewskich i Łaskeiwiczową, Jana Bochenka, F. J. Kirchmayer i Syna, Franciszka Hahna, Alexandra Donne, Antoniego Paczewskiego, Starozakonnych Johna Goldwerth i komp; Samuel Schiie, Herschel Binnefeld z Krakowa, Józefa Hrab: Niemojewskiego z Oleśna, Fryderykę Müller z Strzałkowa, Jana Koehlera, J. G. Schlenkera z Warszawy, A. L. Muhl i komp: z Gdańska, Schüttig i komp: z Görlitz, J. F. Schindler i komp: z Zerbst, Józefa Ritter, Alojzego Paungartner, A. L. Elkan z Wiednia, Xawerego Soldini z Werony, C. C. Lachmann z Greiffenberg, F. W. Tuscany z Pragi, H. C. Platzmann i Synów, F. A. Maiuoni de Peter, Thieriot Bassenge, Gähring i Gerhard z Lipska, Bogumita Mahr z Preszowa, Generata Hr. Moraad, Ludwika d'Eichthal z Paryża, i Braci Selostherr z Wrocławia, by w celu połączenia się, i obrania Syndyków ostatecznych w dniu 26tym m. i r. b. o godzinie 4tej po południu w domu Władz Sądowych, przed kommissarzem do tej upadłości delegowanym, osobiście lub przez swych Pełnomocników stawili się. Tam delegowany Sędzia po rozpoznaniu Pełnomocnictw, od Wierzycieli swoim Mandantom nadanych, Protokół sporządzi, a tymczasowi Syndycy relacyą zdawać będą. W skutek zaś Artykułu 80. Kodexu handlowego Xiegi III, na tymże samym terminie, dłużnik upadłej firmy stawić się ma.

W Krakowie dnia 10 Października 1819.

Maciej Stummer
Wincenty Kirchmayer Syndycy.

Dnia 21 Października 1819 r. od godziny 8 ranney do 12 południowey, a od 2 do 5 popołudniu aż do ukończenia w dni następne w Krakowie przy Ulcy Frańciszkańskiej w Kancellaryi Kómornika pod L. 221 sprzedawane będą w drodze Exe-

kucy przez publiczną licytacją różne kosztowności, jako to: Binda perłami nasadzana, pereł sześć sznurków, pierścienie z brylantami i inne, kulczyki z dyamentami, zegarki, łyżki srebrne, kłgi srebrne od nożów i widelców, lancuch złoty, i t. d. Wszystkie zagotowy pieniądz. Które to kosztowności przez dei trzy poprzedzające [sprzedarz podług art. 621 K. P. S. na widok publiczny wystawionemi będą. Dan w Krakowie d. 13 Października 1819 r.

Kawecki, Komor:

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z Jego Okręgiem, wiadomo czyni, iż domy dwa murowane z wszelkiemi zabudowaniami, w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej pod L. 538 i 683 w Gminie V. W. M. Krakowa między sąsiedzkimi domami po prawey stronie JP. Rosberga, a po lewey stronie Ur. Podlewskich Małżonków położone; Ur. Józefa i Apolonii Mazurkiewiczów Małżonków OO. W. M. Krakowa Professyi Mydlarskiej w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej pod L. 538 mieszkalnych dziedzińce, w którym pod L. 538 znajduje się lokatorowie, JP. Moskalski Andrzej, Gilewski Łokaj, W. Wróblewski i JP. Danecki Rewizór. — Oraz Dom trzeci także murowany, z wszelkiemi zabudowaniami w Krakowie przy Ulicy Szpitalney pod L. 575/6 także w Gminie V. W. Krakowa między sąsiedzkimi domami po lewey stronie od półcey Rządowym, a po prawey stronie przy przecznicy ciągnącej się od Ulicy Szpitalney ku Ulicy Floryańskiej położony W. Bernarda Gostkowskiego O W M Krakowa w Krakowie przy Ulicy Szpitalney pod L. 575/6 mieszkalnego dziedzińcy, w którym lokatorowie W. Dobiński i Ur. Gostkowski synowie Właściciela domu tegoż znajdują się, na rzecz JW. Jana Kantego Hrabiego Bobrowskiego Ok. Dobr. Niegosowce w Okręgu W. M. Krakowa położonych Dziedzica, także w Niegosowicach mieszkańca na zaspołnienie Summy kapitałney złp. 10064 w Bankocellach Wiedeń: wedle daty 28 Października 1799 roku Ewaluować się mianey, z procentem po 5 od 100 od dnia 28 Października 1799 roku rachować się mającym, oraz kosztów prawnych do ilości złp. 80 przysądzonych, tudzież exekucyjnych przy popieraniu niniejszy sprzedarzy likwidować się winnych, przez Kómornika Sądowego W. Jacka Kaweckiego na Mocy Wyroku Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu pod d. 13 Kwietnia 1819 roku między JW. Janem Kantym Bobrowskim powodem z jedney, a Ur. Józefem i Apolonią Mazurkiewiczami Małżonkami, oraz W. Bernardem Gostkowskim pozwanemi z drugiey strony zapadłego, i stosownie do przepisu Art. 673 K. P. S. na początku wezwania Exekucyjnego w d. 22 Maja 1819 r. przez Filipa Łysikowskiego Wóźnego tymże Mazurkiewiczom Małżonkom oraz Bernardowi Gostkowskiemu doręczonego, w dniu 30 Czerwca 1819 roku Urzędownie zajęte. W. Adam Krzyżanowski OfD. Patron przy Instancyach Sądowniczych Krakowskich, w Krakowie przy Ulicy Szpitalney pod L. 561 mieszkający popiera to zajęcie. — Kopia zajęcia W. Piotra i Grzybowskiemu Wóytowi Gminy V. W. M. Krakowa, oraz W. Filipowiczowi pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu I. W. M. Krakowa pod dniem 30 Czerwca 1819 złożone, a zaś Ur. Józef i Apolonja Mazurkiewiczowie Małżonkowie oraz W. Bernard Gostkowski dłużnicy stósownie do Art. 681 Kod. Post. Sąd: o temże zajęciu w wiadomości zostali, którym kopie protokutu zajęcia wręczone. Protokół Zajęcia w Akta Hipoteczne W. Miasta Krakowa Vol. II. Księgi zajęcia Aktów hipoteki w dniu 1 Lipca 1819 roku na karcie 22 pod N. 8 w pisany jest, a w Księdze II. Zajęcia Nieruchomości Trybunału I. Instancyi W. M. K. od Karty 286 do 295 d. 7 Lipca 1819 r. wciągniętem został. Pierwsza publikacja warénkow licytacji dnia 17 Sierpnia, druga dnia 3 Wrzesnia, trzecia dnia 17 Wrzesnia r. b. 1819 odbyte zostały. — Cena położoną została następująca: 1) Kamienicy pod L. 538 Złp. 12000. — 2) Kamienicy pod L. 683 Złp. 2000. — 3) Kamienicy pod L. 575/6 Złp. 14000. — Przysądzenie przygotowane nastąpi dnia 29 Października 1819 r. na audencyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem — Dan w Krakowie d. 15 Października 1819 r.

Kulickowski, Pisarz.